

Aktindsigt 2017

Europa-Parlamentets årlige
rapport om aktindsigt

FORORD

Siden den 3. december 2001 har Parlamentet, Rådet og Kommissionen anvendt forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter, der er i deres besiddelse.

Artikel 17, stk. 1, i forordningen har følgende ordlyd: "*Hvert år offentliggør hver institution en rapport for det foregående år med angivelse af antallet af tilfælde, hvor institutionen har afslået aktindsigt, begrundelserne for sådanne afslag, og antallet af følsomme dokumenter, der ikke er indført i registret.*"

I henhold til forretningsordenens artikel 116, stk. 6, vedtager Præsidiets den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

OM METODEN

Parlamentets årlige rapport for 2017 er udarbejdet efter følgende metode:

- Tal for konsulterede og begærede dokumenter, der kun henviser til specificerede dokumenter
- Begæringer om aktindsigt i omfangsrige eller et ubestemt antal dokumenter, som institutionen ikke var i stand til at identificere, afspejles ikke i tallene over begærede dokumenter
- Tal for begæringer om aktindsigt medtager to typer begæringer, både specificerede dokumenter og et ubestemt antal dokumenter
- Beslutning om delvis aktindsigt er medregnet som et positivt svar
- Genfremstillede begæringer kan vedrøre enten de første afgørelser om afslag på aktindsigt eller de første afgørelser om delvis aktindsigt
- Det er datoen for registreringen af den oprindelige begæring, der fastlægger året for den oprindelige genfremstillede begæring.

INDHOLD

<i>Resumé</i>	4
<i>KAPITEL I Begæringer om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2017</i>	5
A) Det offentlige register over Parlamentets dokumenter	5
B) Konsulterede og begærede dokumenter	6
B.1) Direkte konsulterede dokumenter	6
B.2) Dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail	7
C) Tal for begæringer	8
D) Profilen for dem, der fremsatte begæringer	11
<i>KAPITEL II Tendenser og specifikke spørgsmål</i>	14
A) Begæringer om medlemmernes anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser	14
B) Tilfældet med begæringer om dokumenter vedrørende indkaldelse af tilbud og udbudsprocedurer	15
C) Høring af tredjeparter	16
<i>KAPITEL III Klager indgivet til Den Europæiske Ombudsmand og retssager</i>	18
A. Nye klager	18
B. Domstolsprøvelse	18
B.1) Nye sager	18
B.2) Domme fra Domstolen	19
<i>Afsluttende bemærkninger</i>	21

Europa-Parlamentets årlige rapport om aktindsigt – 2017 (artikel 17 i forordning (EF) nr. 1049/2001)

Resumé

Tal

- Antallet af dokumentreferencer i det offentlige register fortsatte med at vokse. Pr. 31. december 2017 indeholdt registerets database 683 846 dokumentreferencer sammenlignet med 647 903 ved udgangen af året før.
- 95 014 dokumenter blev i 2017 konsulteret direkte på Parlamentets offentlige registers websted. I den samme periode modtog Parlamentet via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail 452 begæringer vedrørende 725 specificerede dokumenter, hvilket er et fald på 10 % i forhold til 2016.
- 84 af de 452 begæringer vedrørte ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.
- Den samlede andel af positive svar i 2017 var på over 93 %.
- Parlamentet gav afslag på aktindsigt i 30 tilfælde, hovedsagelig i forbindelse med begæringer om dokumenter med tilknytning til medlemmer.

Tendenser

- Antallet af begæringer om aktindsigt i omfangsrige eller et ubestemt antal dokumenter (begæringer om "*alle dokumenter om*" et bestemt spørgsmål, "*alle dokumenter, der indeholder oplysninger om*" et bestemt emne, eller dokumenter, som dækker en bestemt periode osv.) faldt med 31 % i 2017 i forhold til året før. Det betydelige fald kommer efter en tredobbelt stigning mellem 2014 og 2015.
- Rekvirenterne opretholdt i løbet af 2017 en stærk interesse i dokumenter vedrørende finansieringen af europæiske politiske partier og fonde. De indgav imidlertid endnu flere anmodninger om aktindsigt i dokumenter om medlemmernes udgifter og godtgørelser eller Parlamentets administration, f.eks. dokumenter vedrørende udbudsprocedurer.

KAPITEL I

Begæringer om aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 i 2017

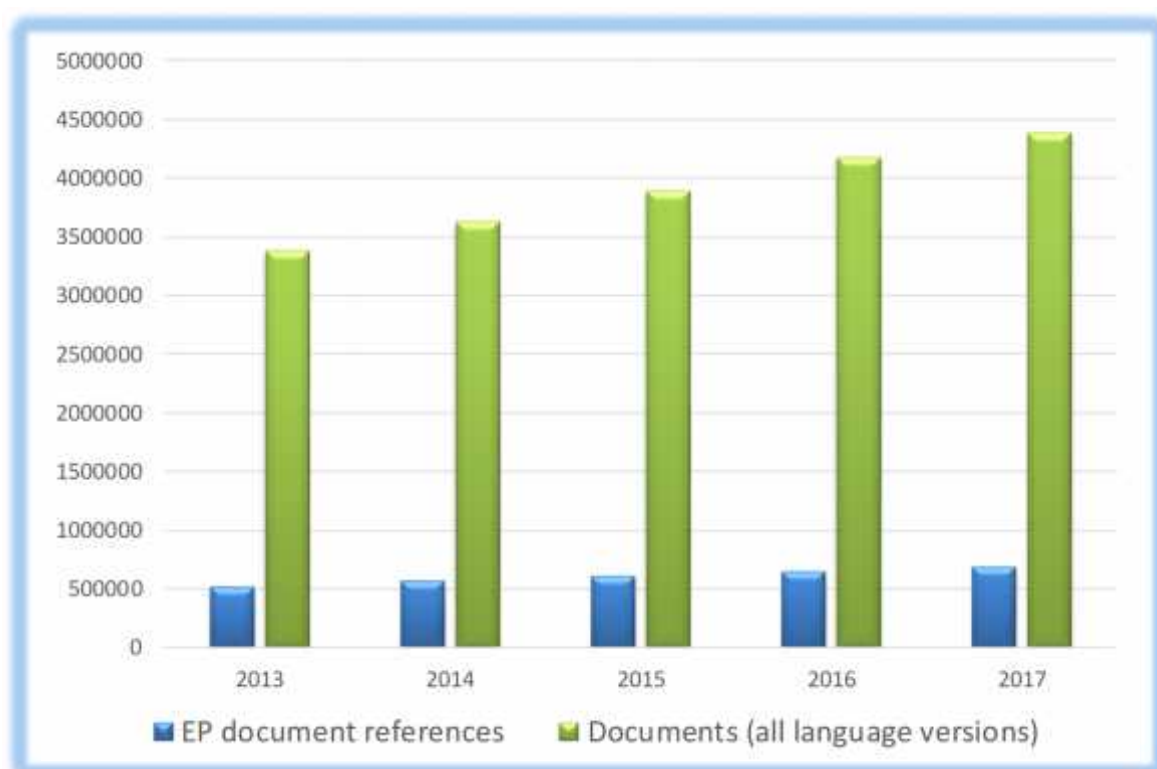
Foruden at give læseren et bredt overblik over Parlamentets gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001 i løbet af årene er det med de tal og statistikker om begæringer om aktindsigt i dokumenter, der er blevet fremlagt og drøftet i årlige rapporter, herunder denne forordning, muligt at kortlægge tendenser, udviklinger og spørgsmål på området.

A) Det offentlige register over Parlamentets dokumenter

Det offentlige register over Parlamentets dokumenter indeholder hovedsagelig referencer til lovgivningsdokumenter og, hvor det er muligt, til andre kategorier af dokumenter, der er direkte tilgængelige. Registeret blev oprettet i 2002 med henblik på yderligere at øge gennemsigtigheden og gøre det lettere for offentligheden at få aktindsigt i institutionernes dokumenter i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1049/2001.

Med en stigning på 6 % i forhold til året før nåede antallet af dokumentreferencer i registerets database pr. 31. december 2017 op på 683 846 (hvilket svarer til 4 384 273 dokumenter, når alle sprogudgaver regnes med). Der blev i 2016 ikke indført følsomme dokumenter som omhandlet i artikel 9 i forordning (EF) 1049/2001 i registeret.

(Fig. 1) *Udviklingen af det offentlige register over Parlamentets dokumenter*

B) Konsulterede og begærede dokumenter¹

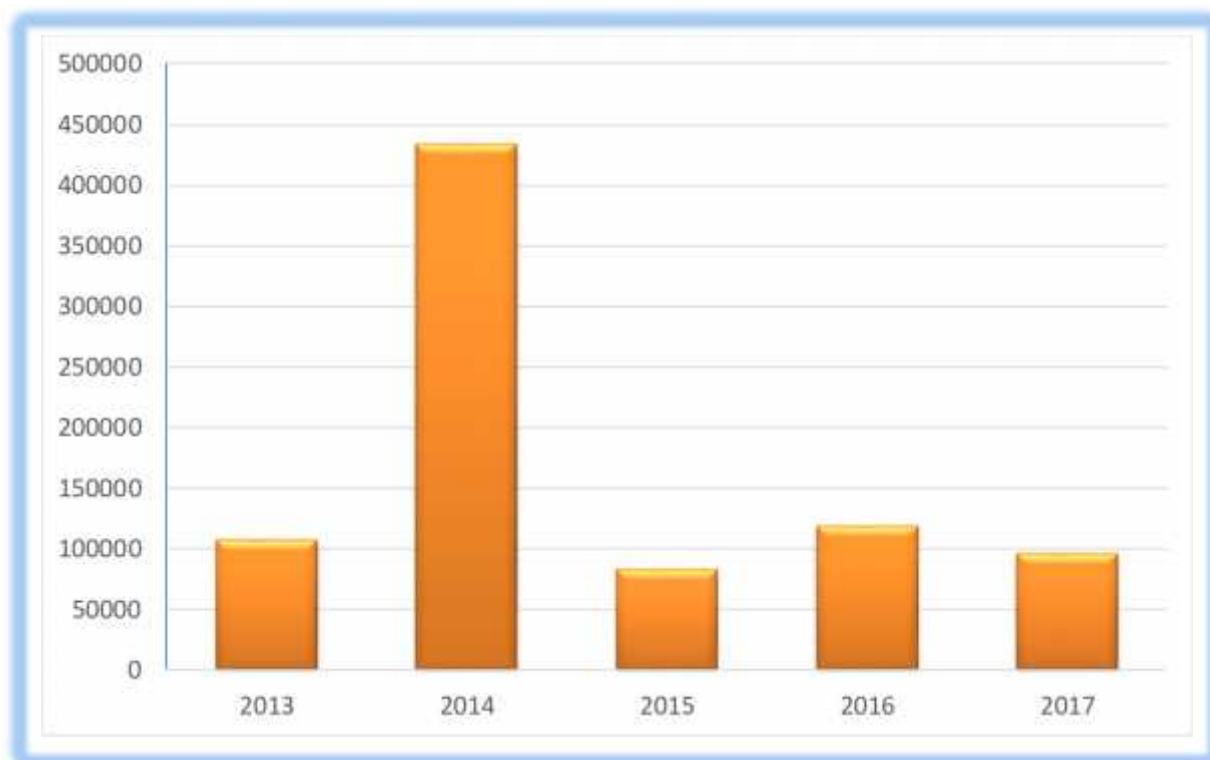
Næsten alle dokumenterne i det offentlige register over Parlamentets dokumenter kan downloades direkte via webstedet, i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EF) nr. 1049/2001, som fastsætter, at institutionerne skal sikre, at deres dokumenter er direkte tilgængelige i videst muligt omfang. De dokumenter, der ikke kan konsulteres direkte, kan stilles til rådighed efter anmodning via onlinedokumentformularen² eller pr. e-mail.

B.1) Direkte konsulterede dokumenter

95 014 dokumenter blev direkte konsulteret på Parlamentets offentlige registers websted i 2017. Det skal bemærkes, at dette tal ikke tager hensyn til antallet af dokumenter, der blev konsulteret via andre platforme med forbindelse til registrets database, såsom parlamentariske udvalgs platforme og Parlamentets tænketanks websteder.

De hyppigst konsulterede dokumenter var: parlamentariske forespørgsler til skriftlig besvarelse i henhold til artikel 130 i forretningsordenen (25,4 %), svar på parlamentariske forespørgsler (22,2 %), udvalgsbetænkninger (6,3 %), modtagne dokumenter fra Kommissionen (3,9 %).

(Fig. 2) **Antal dokumenter, der blev konsulteret på Parlamentets offentlige registers websted**

¹ Disse tal henviser kun til specificerede dokumenter.

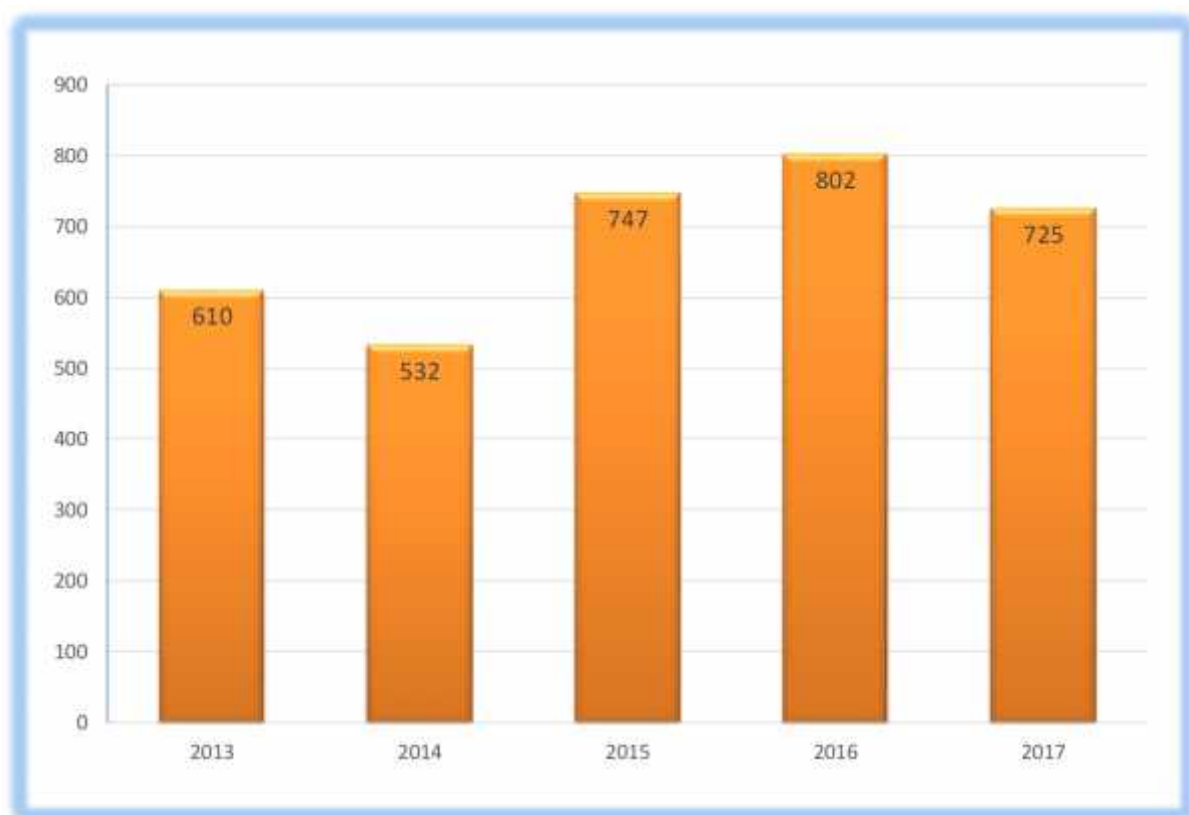
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=DA>

B.2) Dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail

Der blev i 2017 rekvireret 725 specificerede dokumenter via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail. Dette udgør et fald på 10 % i forhold til antallet af specificerede dokumenter, der blev rekvireret året før.

Som i de foregående år tager tallet ikke hensyn til begæringer om aktindsigt i et ubestemt antal dokumenter, som f.eks. begæringer om aktindsigt i "alle dokumenter om" et bestemt spørgsmål, "alle dokumenter, der indeholder oplysninger om" et bestemt emne osv. Disse dokumenter kan ikke kvantificeres til statistiske formål.

(Fig. 3) **Antal specificerede dokumenter, der blev rekvireret via onlinedokumentformularen eller pr. e-mail**

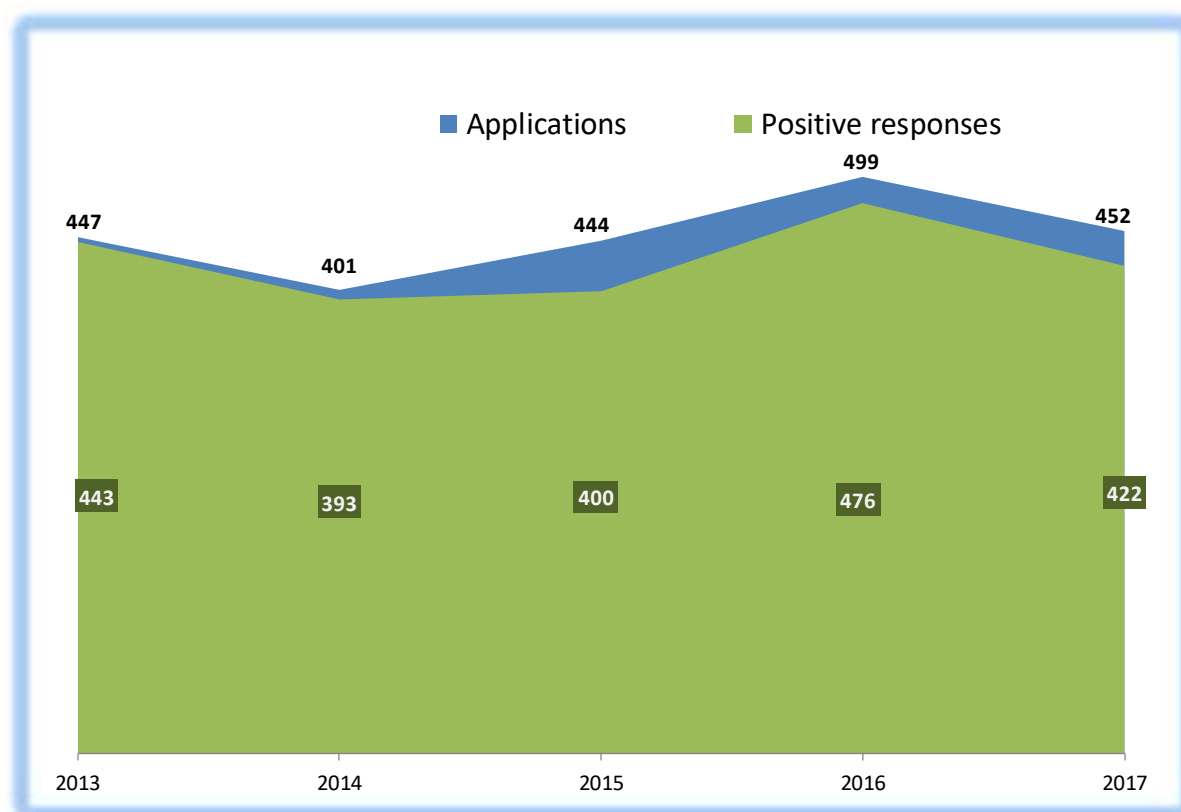
C) Tal for begæringer

Parlamentet modtog 452 begæringer via onlinedokumentsystemet eller pr. e-mail i 2017. 341 af disse vedrørte specificerede dokumenter, mens 101 vedrørte et ubestemt antal dokumenter og ti vedrørte interinstitutionelle konsultationer under "aftalememorandummet"³ (se kapitel II, C).

Ca. 22 % af alle begæringer, der blev modtaget i 2017, var om aktindsigt i "alle dokumenter om" et bestemt spørgsmål eller "alle dokumenter, der indeholder oplysninger om" et bestemt emne. Det skal bemærkes, at antallet af sådanne begæringer om et ubestemt antal dokumenter, som kan være tidsmæssigt dyre at behandle, er faldet med 31 % på årsbasis.

Ud af de 452 begæringer, der blev modtaget i 2017, afgav Parlamentet et positivt svar i 422 tilfælde. Dette tal omfatter 14 tilfælde, hvor aktindsigt i de ønskede dokumenter blev delvist imødekommet.

(Fig. 4) **Antal begæringer og positive svar**

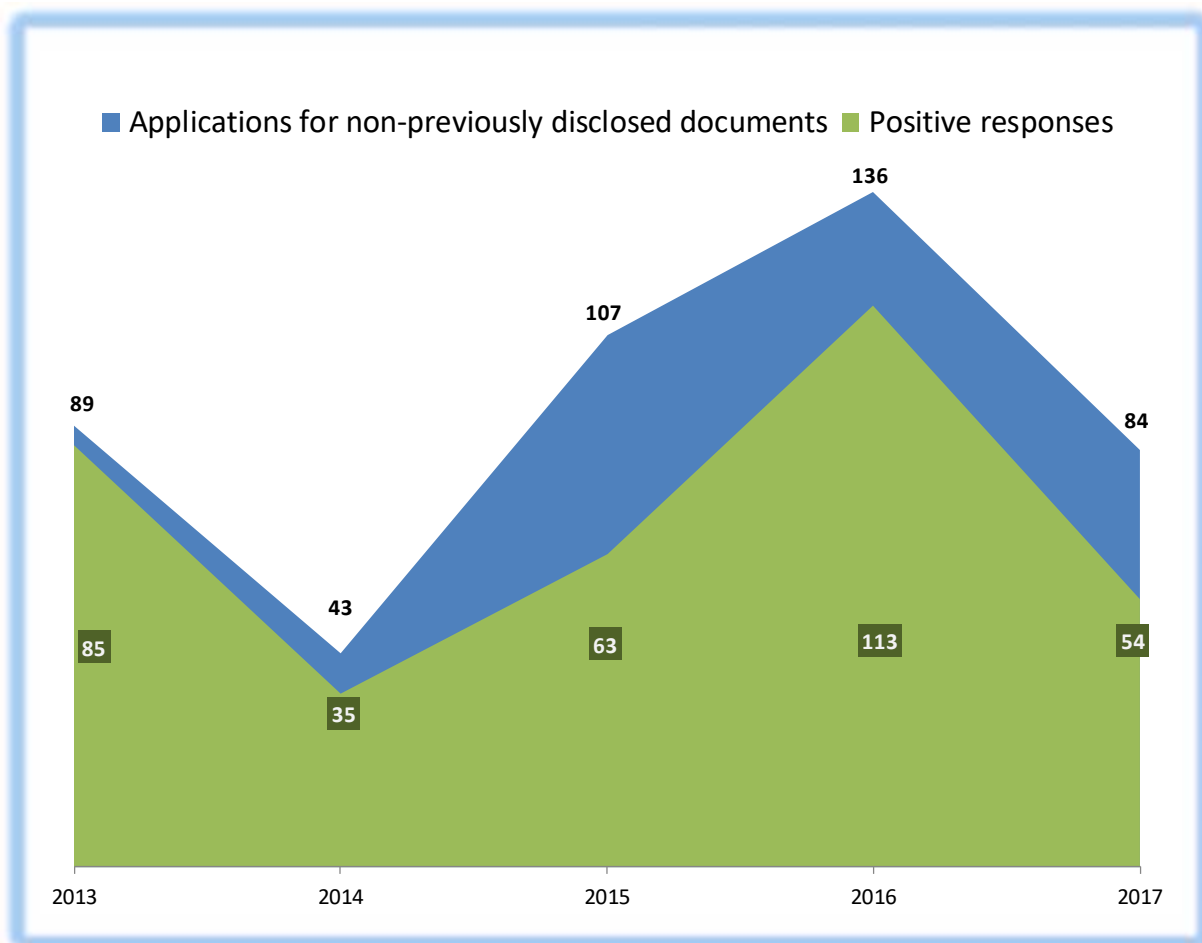
84 af de 452 begæringer i 2017 vedrørte endvidere ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.

³ Aftalememorandum indgået mellem Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens tjenestegrene for hurtigt at kunne gennemføre høringer i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

De fleste begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter vedrørte medlemmernes politiske arbejde og udgiftsanmeldelser (26 %), Parlamentets administration (23 %), finansieringen af politiske partier og grupper (15 %), juridiske udtalelser og retssager (10 %) og trepartsforhandlinger (5 %).

Parlamentet afgav i 2017 et positivt svar på 54 ud af de 84 begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.

(Fig. 5) **Antal begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter og positive svar**

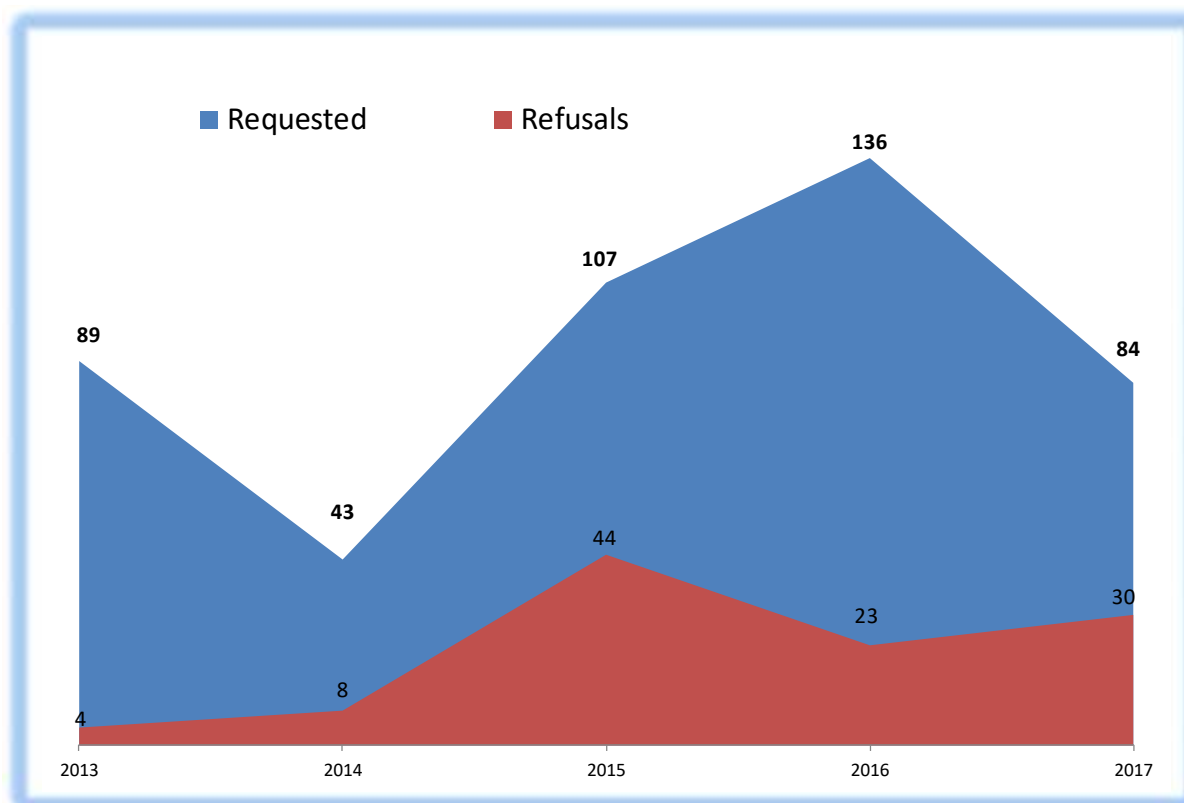
Parlamentet gav i 2017 afslag på aktindsigt i ønskede dokumenter i 30 tilfælde i form af en afgørelse fra den kompetente myndighed.

Der var 11 genfremssatte begæringer⁴ til Parlamentet efter et afslag i den første fase. I hvert tilfælde bekræftede institutionen sin oprindelige holdning.

I 17 af de 30 afslag vedrørte de ønskede dokumenter medlemmerne. Ni sager vedrørte Parlamentets administration, tre vedrørte finansieringen af politiske partier og grupper, og ét vedrørte andragender.

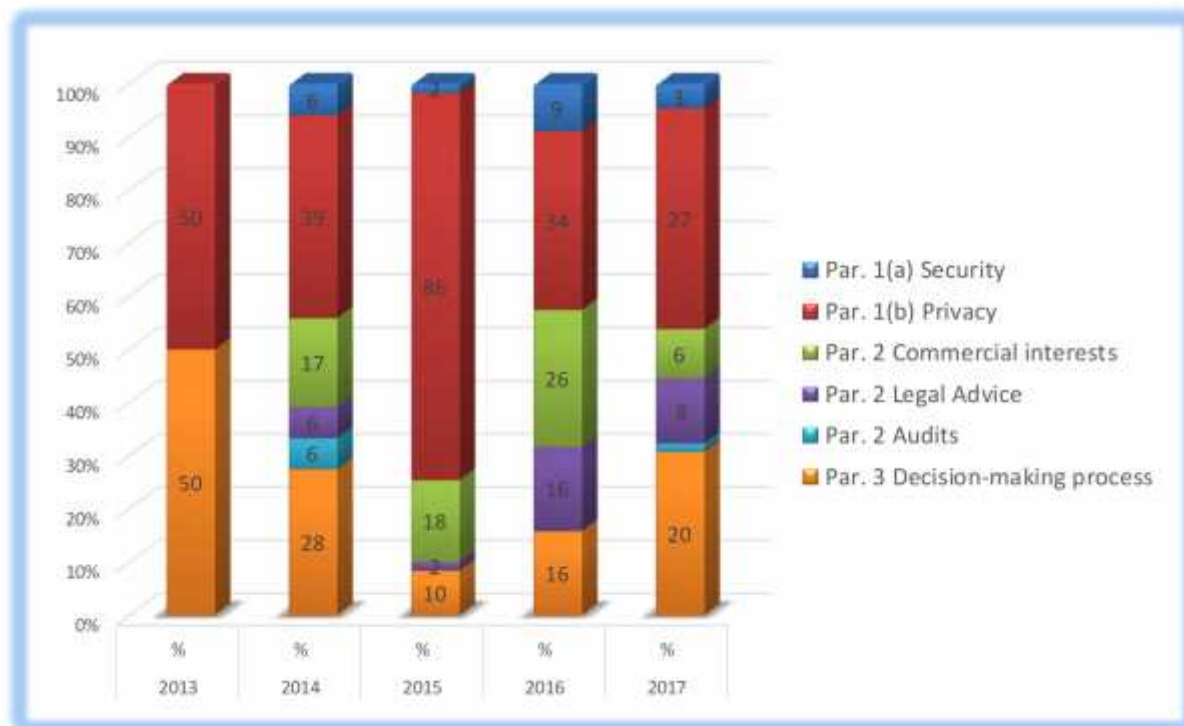
⁴ Genfremssatte begæringer kan vedrøre helt eller delvist afslag (artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) 1049/2001). I 2017 blev to genfremssatte begæringer behandlet i ét svar.

(Fig. 6) **Antal begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter og afslag**

Dette års afslag var primært baseret på den obligatoriske beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet (litra b) i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001), institutionens beslutningsproces (artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001), beskyttelse af juridiske udtalelser (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning (EF) nr. 1049/2001) og en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser (artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001).

(Fig. 7) **Anvendelse af undtagelserne (i procent) i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001**

Det kan konkluderes, at andelen af positive svar fra Parlamentet i 2017 fortsat var høj, med en samlet andel af positive svar på ca. 93 %, og en andel af positive svar på begæring vedrørende ikke tidligere offentliggjorte dokumenter på 64 %.

D) Profilen for dem, der fremsatte begæring⁵

Det var fortsat primært akademikere og forskere, som begærede aktindsigt, idet over 33 % af dem, der fremsatte begæring, falder ind under denne kategori, efterfulgt af erhvervslivet, miljøorganisationer og andre interesserepræsentanter, der tilsammen udgør ca. 20 % af begæringerne. Journalister, der udgør 16 % af dem, som begærede aktindsigt, repræsenterer hovedparten af dem, som begærede aktindsigt i ikke tidligere offentliggjorte dokumenter.

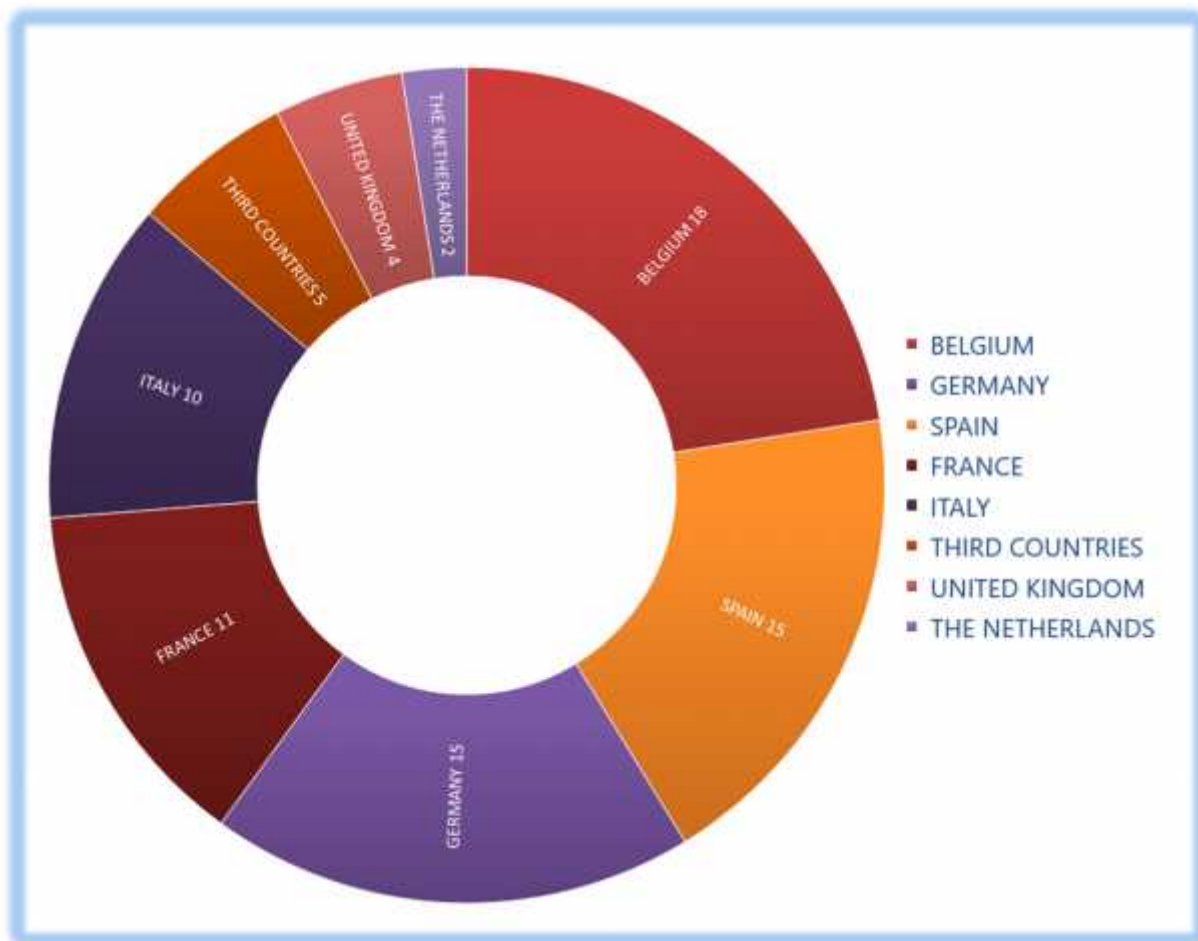
Mønstret med hensyn til den geografiske spredning af begæring blandt medlemsstaterne forbliver det samme. Ca. 18 % af begæringerne kom fra Belgien, som er det land med flest begæring, efterfulgt af (i faldende orden) Tyskland (15 %), Spanien (15 %), Frankrig (11 %) og Italien (10 %). Antallet af begæring fra tredjelande tegnede sig for omkring 4,6 % af det samlede antal.

Engelsk var fortsat det sprog, der oftest blev anvendt i begæringerne (55 %), efterfulgt af fransk (13 %), tysk (11 %) og spansk 4 %), efter samme mønster som i de foregående år.

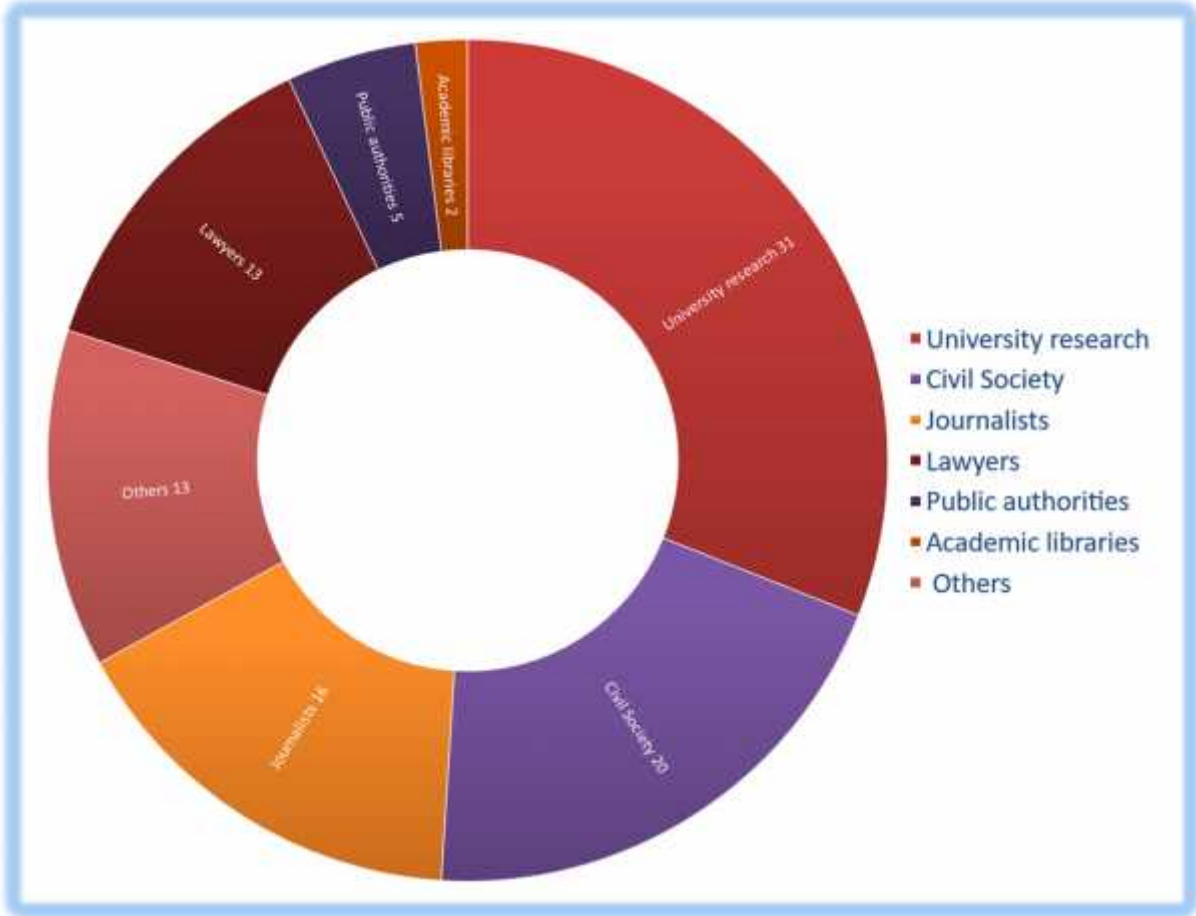
⁵ Oplysningerne om profilerne for dem, der fremsatte begæring, er baseret på de oplysninger, som de har givet i deres begæring. Da det ikke kræves i forordning (EF) 1049/2001, at de, der fremsætter begæring om aktindsigt, skal fremlægge oplysninger om deres identitet, vælger nogle af dem dog ikke at afsløre deres erhverv. Dette er navnlig tilfældet for begæring indgivet pr. e-mail.

(Fig. 8) **Profilen for dem, der fremsatte begæringer om aktindsigt i 2017**

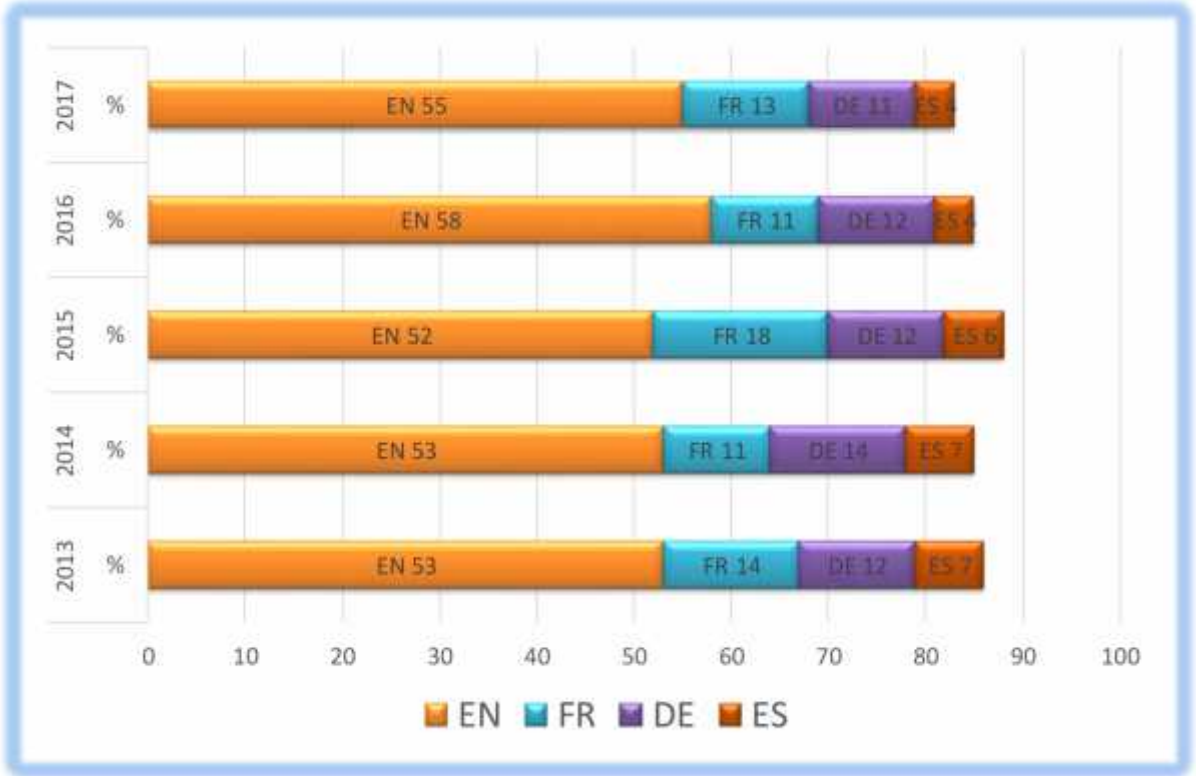
(Fig. 8a) **Nationalitet**

(Fig. 8b) Erhverv

(Fig. 8c) Sprog

KAPITEL II

Tendenser og specifikke spørgsmål

Vigtige begivenheder i Den Europæiske Union eller særligt vigtige aktiviteter i Parlamentet indebærer hyppigt deres andel af begæringer om aktindsigt. I 2017 havde en række begæringer derfor klar tilknytning til nationale valg i medlemsstaterne eller til avisartikler om finansieringen af europæiske politiske partier; et emne, som den specialiserede presse på det seneste har dækket ved mange lejligheder. Årets vigtigste udviklingstendenser var imidlertid ikke så meget en afspejling af enkeltstående hændelser, men af langsigtede interesser. De emner, der i det foregående år havde det største antal begæringer om aktindsigt, var MEP'ernes anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser og navnlig Europa-Parlamentets administrative opgaver såsom udbudsprocedurer. Som det fremgår af de seneste sager ved Domstolen, som vil blive drøftet nedenfor, har offentligheden i mange år udviklet en interesse i dokumenter og oplysninger om disse forhold.

A) Begæringer om medlemmernes anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser

Offentlighedens stærke interesse i at få aktindsigt i dokumenter eller oplysninger om anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser fortsatte i 2017. 26 % af alle begæringer om ikke tidligere offentliggjorte dokumenter hørte til den kategori. På baggrund af de erklæringer, der blev fremsat under retsmøder eller i anmodningsformularerne fra dem, der fremsatte begæringer, ser det ud til, at formålet med disse begæringer er at øge den offentlige kontrol med anvendelsen af offentlige midler, herunder godtgørelsen for generelle udgifter til medlemmerne.

Parlamentets praksis

Principielt er der en organisk adskillelse mellem Parlamentet og dets valgte medlemmer. Det er derfor ikke inden for institutionens kompetenceområde at afgøre, om medlemmernes personlige dokumenter, udvekslinger af e-mails, dagsordener, skrivelser eller interne notater skal eller ikke skal offentliggøres. Det er ikke Parlamentets dokumenter. Artikel 116, stk. 2, i Parlamentets forretningsorden bestemmer imidlertid, at dokumenter, der er udarbejdet af enkelte medlemmer, anses for Parlamentets dokumenter med hensyn til aktindsigt, hvis de indgives i henhold til forretningsordenen. I henhold til denne bestemmelse bliver anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser, som medlemmer indsender til Parlamentet, rent faktisk til Parlamentets dokumenter og falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1049/2001. Det er imidlertid disse dokumenter, som borgere eller organisationer så ofte anmoder om aktindsigt i.

Parlamentet tager i behandlingen af begæringer om aktindsigt i dokumenter med tilknytning til medlemmerne hensyn til artikel 116, stk. 2, i Parlamentets forretningsorden, og meget ofte finder litra b), i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 om beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet anvendelse.

Anmodninger om refusion af udgifter og godtgørelser indeholder en række personoplysninger, jf. forordning (EF) nr. 45/2001. Parlamentet må derfor i de fleste tilfælde

afslå at give aktindsigt på grundlag af beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, således som det er fastlagt i litra b) i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 sammenholdt med forordning (EF) nr. 45/2001⁶.

Parlamentets tilgang til aktindsigt i disse dokumenter støttes af de retningslinjer, der blev vedtaget af Præsidiets den 20. februar 2008 på grundlag af bedste praksis i de nationale parlamenter. I henhold til disse retningslinjer offentliggøres detaljerede opdelinger af de beløb, som rent faktisk er blevet udbetalt til de enkelte medlemmer, ikke, selv om det står medlemmerne frit for at offentliggøre de oplysninger, de ønsker at dele med offentligheden.

B) Tilfældet med begæringer om dokumenter vedrørende indkaldelse af tilbud og udbudsprocedurer

En anden tendens fra 2017, der fortjener at blive medtaget i et afsnit i denne rapport, er den offentlige interesse i at få aktindsigt i dossiererne for udbudsprocedurer. Tilbudsgivere og undertiden også forskere eller journalister har indgivet begæringer om aktindsigt, i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001, i dokumenter vedrørende offentlige udbudsprocedurer. Denne type begæringer har med tiden rejst en række spørgsmål, hvoraf nogle i 2017 er blevet afklaret, hvis ikke helt, så i det mindste delvist.

Et uforholdsmæssigt stort antal dokumenter

I modsætning til visse nationale lovgivninger indeholder forordning (EF) nr. 1049/2001 ikke nogen bestemmelse om grove eller åbenbart urimelige begæringer. Der er imidlertid nogle, der fremsætter begæringer om aktindsigt i meget lange dokumenter eller meget omfattende sager, og komplekse begæringer kan medføre en stor administrativ byrde for institutionen. Behandlingen heraf kræver ofte en tilbundsgående undersøgelse, en detaljeret analyse og inddragelse af flere tjenestegrene i Parlamentet.

Parlamentet har i sådanne situationer mulighed for at forlænge den obligatoriske frist for svar til den, der fremsætter begæringen, med yderligere 15 arbejdsdage i henhold til artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og for uformelt at konferere med den, der fremsætter begæringen, for at finde en rimelig løsning i henhold til samme forordnings artikel 6, stk. 3. Det har dog vist sig, at disse muligheder ikke altid er tilstrækkelige eller passende. I fraværet af en aftale mellem den, der fremsætter begæringen, og Parlamentet om at indsnævre omfanget af en begæring til en brugbar mængde dokumenter, var der indtil for nylig ikke en juridisk afprøvet metode til at løse problemet med den tunge administrative byrde, som disse begæringer medførte.

Domstolen havde påpeget, at det følger af proportionalitetsprincippet, at institutionerne i særlige tilfælde, hvor omfanget af dokumentet eller af de dele af dokumentet, der skal tilbageholdes, ville påføre dem en uforholdsmæssig administrativ byrde, kan afveje interessen hos den, der har begæret aktindsigt, mod den arbejdsbyrde, der er forbundet med behandlingen af begæringen om aktindsigt. Denne mulighed og betingelserne for at benytte den er nu blevet anerkendt og fastslået af Domstolen i sag T-136/15, *Evropäiki Dynamiki mod Parlamentet*. Denne sag vedrørte en begæring om aktindsigt i alle

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1-22.

tilgængelige oplysninger om alle indkaldelser af tilbud, som blev udstedt af Parlamentet for alle specifikke dele af en IT-rammekontrakt.

Dommerne bekræftede, at hvis der ikke er noget alternativ til en individuel vurdering af de ønskede dokumenter, hvis en sådan undersøgelse indebærer en urimelig arbejdsbyrde, og hvis institutionen har forsøgt at nå frem til en aftale om at begrænse omfanget af begæringen uden held, kan institutionen lovligt afslå aktindsigt på grundlag af en uforholdsmæssigt stor arbejdsbyrde.

Det særlige tilfælde med dokumenter, der vedrører finansiering af europæiske politiske partier

For at modtage finansiering via Den Europæiske Unions budget til at finansiere europæiske politiske partiers og fondes drift i løbet af et regnskabsår kan de på grundlag af en årlig indkaldelse af forslag ansøge om et tilskud inden begyndelsen af hvert regnskabsår.

Finansieringsproceduren blev oprindeligt oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 2004/2003 og de regler, der er fastsat for direkte offentliggørelse af specifikke oplysninger. Samtidig modtog Parlamentet mange begæringer om aktindsigt, i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001, i dokumenter eller oplysninger om forvaltningen af finansieringsprocessen, hvis offentliggørelse ikke var udtrykkeligt fastsat. Flere af disse havde til formål at få aktindsigt i de politiske partiers dossierer om ansøgninger om tilskud. Detaljerne i ansøgningerne om tilskud og følsomheden af de oplysninger, de indeholder, er af en sådan art, at når der var indgivet begæring om offentliggørelse af en ansøgning i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001, ville Parlamentet normalt konkludere, at de ikke kan offentliggøres, uden at det går ud over organisationens centrale målsætninger og aktiviteter. Som følge heraf var aktindsigt i ansøgninger om tilskud nødt til at blive afslået for at beskytte partiernes eller fondenes forretningsmæssige interesser i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) 1049/2001.

Siden forordning (EU, Euratom) nr. 1141/2014 trådte i kraft og erstattede forordning (EF) nr. 2004/2003 med virkning fra regnskabsåret 2018, har situationen ændret sig. Med den nye forordning oprettedes ikke blot Myndigheden for Europæiske Politiske Partier og Europæiske Politiske Fonde ("myndigheden"), et uafhængigt organ, der står for registreringen af de europæiske politiske partier og fonde, den gav også mulighed for, at myndigheden automatisk kunne offentliggøre oplysninger og dokumenter om de politiske partier og fonde direkte. Parlamentet forventer derfor, at antallet af begæringer om aktindsigt i dokumenter om politiske partier og fonde vil falde betydeligt.

C) Høring af tredjeparter

Når Parlamentet i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 anmodes om at vurdere mulighederne for at offentliggøre et dokument, som det råder over, men som hidrører fra tredjepart, kan Parlamentet høre udstederen om dennes holdning til offentliggørelsen af dokumentet. Normalt vil ophavsmanden til dokumentet bedre kunne vurdere – i forhold til dets lejlighedsvis indehaver – om dokumentet rent faktisk kan offentliggøres.

Interinstitutionelle høringer

I de tilfælde, hvor tredjeparten er Kommissionen eller Rådet, hører Parlamentet tredjeparten i henhold til et specifikt aftalememorandum, der blev indgået af de tre institutioner i 2002.

Og omvendt høres Parlamentet i overensstemmelse med samme memorandum af Kommissionen eller Rådet, når det er blevet anmodet om at fremlægge et dokument fra Parlamentet.

De tre institutioner forpligtede sig i henhold til aftalen til at gennemføre sådanne indledende høringer inden for en tidsramme, der giver dem mulighed for at afslutte behandlingen af begæringer om aktindsigt inden for de obligatoriske frister, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1049/2001. Denne proces gør det desuden muligt for den institution, der behandler begæringen, at få en bedre forståelse af de ønskede dokumenter og de pågældende interesser, inden der træffes en beslutning. I 2017 deltog Parlamentet i ti høringer i henhold til aftalememorandummet.

Høring af andre tredjeparter

Når Parlamentet i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 anmodes om at vurdere den potentielle offentliggørelse af dokumenter, som er i dets besiddelse, men som er blevet udarbejdet af tredjeparter andre end Rådet eller Kommissionen, er Parlamentet forpligtet til at høre tredjeparterne om frigivelsen af dokumenterne, for så vidt som det ikke er indlysende, at dokumentet skal eller ikke skal offentliggøres. Da disse tredjeparter ikke udtrykkeligt har forpligtet sig til at besvare høringerne inden for en fastsat tidsramme, har dette vanskeliggjort behandlingen af den pågældende begæring.

I juli, da Domstolen i sin afgørelse i sag C-213/15 P bekræftede synspunktet om, at retsdokumenter skal betragtes som ethvert andet dokument med henblik på forordning (EF) nr. 1049/2001, modtog Parlamentet begæringer om aktindsigt i alle indlæg vedrørende en række retssager, som Parlamentet havde været involveret i. Dette fik Parlamentet til at iværksætte høringsrunder for alle de parter, hvis indlæg Parlamentet var i besiddelse af, herunder dem fra flere medlemsstater. Parlamentet frigav i sidste ende de ønskede dokumenter, for så vidt som deres ophavsmænd bekræftede, at de kunne offentliggøres. Desuden fastslog Parlamentet på grundlag af undtagelserne til retten til aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 og på baggrund af retspraksissen, at de ønskede indlæg ikke kunne offentliggøres.

KAPITEL III

Klager indgivet til Den Europæiske Ombudsmand og retssager

Klager til Den Europæiske Ombudsmand og retssager, der føres i forbindelse med Parlamentets gennemførelse af forordning (EF) nr. 1049/2001, er ofte en mulighed for administrationen til at finjustere sin praksis vedrørende aktindsigt, uafhængigt af det udfald af den pågældende procedure. Dette kapitel omhandler de klager, der blev indgivet til Ombudsmanden i 2017, og verserende retssager.

A. Nye klager

– Klage 611/2017 og klage 895/2017

En journalist, hvis begæring om aktindsigt i dokumenter, der vedrører navnlig personoplysninger om medarbejdere, var blevet afslået, indgav to klager til ombudsmanden i foråret 2017. De to klager er meget ens. Den første vedrører Parlamentets afgørelser om at forlænge fristerne for behandlingen af sagsøgerens anmodninger og den omstændighed, at Parlamentet gav afslag på aktindsigt i specifikke dokumenter. I den anden har sagsøgeren igen hævdet, at Parlamentet uretmæssigt forlængede fristen for at svare, at Parlamentet med urette gav afslag på aktindsigt i et specifikt dokument, og at Parlamentet registrerer visse dokumenter på en måde, der ikke er forenelig med forordning (EF) nr. 1049/2001.

Ombudsmandens tjenestegrene undersøgte de pågældende dokumenter i sommeren 2017. Parlamentet afventer for øjeblikket ombudsmandens konklusioner.

– Klage 1956/2017

I november indgav en sagsøger en klage til ombudsmanden i forbindelse med en begæring om aktindsigt i dokumenter, der vedrører personoplysninger om medlemmer af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Undersøgelsen er siden blevet afsluttet uden behov for yderligere opfølgning.

B. Domstolsprøvelse

B.1) Nye sager

Parlamentets afgørelser om aktindsigt anfægtes forholdsvis sjældent. I år er der blevet anlagt ét enkelt annullationssøgsmål ved Domstolen.

I juli anlagde en professor i EU-ret et annullationssøgsmål mod Parlamentets afgørelse af 3. april 2017, hvorved institutionen gav afslag på aktindsigt i Europa-Parlamentets beslutning af 8. juli 2015 med den begrundelse, at sidstnævnte afgørelse blev anfægtet ved Domstolen, og at dens offentliggørelse ville have undermineret retssager (sag T-421/17, Leino-Sandberg mod Parlamentet).

B.2) Domme fra Domstolen

I begyndelsen af året var der tre verserende sager om aktindsigt og Europa-Parlamentet: Sag T-136/15, Evropäiki Dynamiki mod Parlamentet (udbudsprocedurer), sag T-540/15, De Capitani mod Parlamentet (trilogdokumenter), og sag T-639/15-T-666/15, journalister mod Parlamentet (medlemmernes godtgørelser og udgifter). Domstolen afholdt en høring i hver af disse sager i løbet af året og har siden truffet afgørelse i sag T-136/15, Evropäiki Dynamiki mod Parlamentet, og sag T-540/15, De Capitani mod Parlamentet.

1) Sag T-136/15 – Evropäiki Dynamiki mod Parlamentet

I denne sag anmodede sagsøgeren Parlamentet om aktindsigt i alle tilgængelige oplysninger om alle anmodninger om pristilbud vedrørende en række udbudsprocedurer. Parlamentet meddelte sagsøgeren, at på baggrund af det meget store antal dokumenter, der skulle behandles hver for sig, kunne det ikke opfylde de frister, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt og foreslog sagsøgeren at finde en "rimelig løsning", jf. artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning. Sagsøgeren afgav et negativt svar på forslaget. På denne baggrund gav Parlamentet afslag på aktindsigt i alle de ønskede dokumenter med den begrundelse, at den arbejdsbyrde, der var forbundet med deres vurdering, var usædvanlig høj.

Domstolen bekræftede Parlamentets holdning, ifølge hvilken en institution kan give afslag på aktindsigt på grund af en uforholdsmæssig stor administrativ arbejdsbyrde. Domstolen fastslog, at en institution kan give afslag på aktindsigt i dokumenter på grundlag af en urimelig arbejdsbyrde, forudsat at 1) den arbejdsbyrde, der er forbundet med den individuelle undersøgelse af de ønskede dokumenter, er urimelig, 2) institutionen har rådført sig med sagsøgeren med henblik på at finde en rimelig løsning, og 3) institutionen reelt har undersøgt alle andre tænkelige muligheder for en individuel undersøgelse.

Denne konklusion er værd at bemærke for så vidt angår tilfælde, hvor det ville være vanskeligt at behandle dem inden for de frister, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1049/2001.

2) Sag T-540/15 – De Capitani mod Parlamentet (trilogdokumenter):

I denne sag anlagde sagsøgeren sag med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 8. juli 2015 om kun at give delvis aktindsigt i to kolonnedokumenter vedrørende igangværende interinstitutionelle forhandlinger om lovgivningsforslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde og Uddannelse på Retshåndhævelsesområdet (Europol).

Domstolen afholdt en høring i september 2017 og afsagde sin dom den 22. marts 2018. Dommerne fandt, at Parlamentet ikke påviste, at den fulde frigivelse af de ønskede lovgivningsprocedurer før afslutningen af lovgivningsproceduren i alvorlig grad ville have undergravet den lovgivningsmæssige proces. Følgelig har de annulleret Parlamentets afgørelse på grund af manglende begrundelse.

3) Sagerne T-639/15 - T-666/15, Psara m.fl. mod Parlamentet (MEP'ers godtgørelser og udgifter):

En række journalister anlagde 29 sager ved Retten i november 2015 efter Parlamentets

afgørelser om at give afslag på aktindsigt i alle bilag vedrørende alle medlemmernes udgifter og godtgørelser ud fra hensynet til beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet.

Antallet af ønskede dokumenter var i størrelsesordenen flere hundrede tusinde. Efter Parlamentets afslag på at imødekomme de krav, navnlig på grundlag af beskyttelse af enkeltpersoners privatliv i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 og fordi det var umuligt at vurdere det enorme antal af ønskede dokumenter, der ikke var reduceret til en anvendelig størrelse, har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation ved Retten. Retsmødet fandt sted i oktober 2017. Dommen forventes afsagt i 2018.

Afsluttende bemærkninger

I takt med at Parlamentets ansvarsområder er vokset gennem årene, siden forordning (EF) nr. 1049/2001 trådte i kraft, er den offentlige interesse i institutionen også blevet større. Folk er nu mere opmærksomme og bedre oplyst om, at Parlamentet automatisk og direkte offentliggør næsten al lovgivningsmæssigt materiale, der fremstilles inden for dets vægge. Tilsvarende er antallet af fejlagtige anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der allerede er offentlige, faldet, og anmodningerne er blevet mere specialiserede. Mange rekvirenter, journalister og forskere kan søge aktindsigt i interne rapporter og oplysninger om institutionens administrative opgaver. Dette fokus forventes at fortsætte og endog vokse i forbindelse med det kommende valg til Europa-Parlamentet i 2019.

Samtidig viser andelen af annullationssøgsmål vedrørende dets afgørelser i sagen og den nylige positive dom afsagt af Domstolen i sag T-136/15, at Parlamentet generelt skaber den rette balance mellem retten til aktindsigt og undtagelserne til denne rettighed.